

NYC in colors

Mixed-media af Horn/Andersen

Et kunstnerisk møde

I billedet "In focus" ser man en påklædt kvinde omfavne en mand med bar overkrop. Kvindens overdel er dækket med en tynd orange farve, hvorimod manden fremstår i sort-hvid. Mødet mellem de to figurer forekommer at være en slags mediebegivenhed med dertil hørende billboard-baggrund og photo opportunity, men det er samtidig et meget rammende billede på mødet mellem kunstnerne bag billedet: Fotografen Lars Horn og maleren Henrik Juhl Andersen.

De to kunstnere repræsenterer nemlig to forskellige kunstneriske verdener, som er bragt sammen i mixed-media-projektet "NYC in Colors": På den ene side det afsøgende og panorerende fotografi, der med grafisk prægning indfanger storbyens liv og dens forskellige rum – og på den anden side maleriet, der via farvens ekspressive kraft forlener samme byrum med såvel poetiske, eksistentielle som

In focus, 100 x 130 cm.

apokalyptiske betydningsdimensioner.

Samarbejdet mellem Horn og Andersen giver altså anledning til en række forskellige billeder, der i nogle tilfælde er stærkt bundet

til det topografiske afsæt i New York City, men som i andre tilfælde løser sig fra stedets specificitet for at blive mere generelle sindbilleder på en global storbymentalitet – eller på

Foto: Lars Horn

den menneskelige eksistens slet og ret.

Processen

Billederne, som indgår i projektet "NYC in

Colors", er blevet til på baggrund af en omstændelig udvælgelsesproces. Da Lars Horn i efteråret 2010 kom hjem til Danmark med 6000 snapshots fra New York, blev antallet af

billeder først skåret ned til 600, hvorefter 60 af billederne – fordelt i 10 serier med forskellige motiver fra byens gadeliv – kom til at udgøre grundstammen i den endelige serie. Efter

udvælgelsen er de 60 sort-hvid fotografier af New York blevet overført til lærred i sort-hvid print, hvorefter de er blevet bemalet med tusch, lak og akrylfarver af Henrik Juhl Andersen. De to kunstnere har således ikke haft indflydelse på hinandens arbejde i processen; da først fotografierne havde forladt Lars Horns kamera og var blevet fæstnet til de opspændte lærreder, havde Henrik Juhl Andersen frie hænder til at modificere, dekonstruere, fremhæve eller forstærke det fotografiske forlæg.

På den måde er billedserien "NYC in Colors" resultatet af en unik kunstnerisk proces præget af lige dele tillid, respekt, frihed og eksperiment. En proces, som har ført til en række kunstværker, der er med til at kaste nyt lys over New Yorks dynamiske menneskeliv og som samtidig er med til at farve vores opfattelse af storbyens arkitektoniske rum.

Umbrellas, 100 x 130 cm.

Storbytemaer

New York City er først og fremmest en by præget af bevægelse og omskiftelighed. Dette storbyaspekt har Horn/Andersen tematiseret i

billedet "Umbrellas", hvor de gule farver i baggrunden og de røde farver i den store paraplys underside er påført lærredet i en skitserende malemåde, der understøtter det flygtige øje-

295 Madison
Avenue,
100 x 130 cm

blik, som fotografiet indkapsler. De to kvinder i billedet bevæger sig ikke kun igennem storbyens stress og jag, de befinder sig også i en regn af varme farveekspllosioner.

Paraplyen går igen som motiv i billedet "295 Madison Avenue", men her er byrummet snarere præget af en meditativ aftenstemning lige før lukketid, ikke mindst på grund af de store farveflader øverst og nederst i billedet, der omkranser det kliniske indgangsparti i midten. Hele billedet synes altså at vibrere mellem abstraktion og realisme, mellem maleri og topografi.

Samme dialektik gør sig gældende i billedet "Time for a chat", hvor de pålagte farver i den orange gade og den blå bygning skaber en urovækkende kontrast til det glædesfulde møde mellem en mand og en kvinde i billedets forgrund. En farvemæssig uro og uhygge, som yderligere understreges ved, at

Time for a chat, 60 x 90 cm.

den blå mands frakke i samme forgrund synes at opløse sig i en malerisk exces jo mere den nærmer sig den nederste kant af billedet.

Storbyen danner på den måde ramme om forskellige menneskelige møder, men også om isolation og fremmedgjorthed. Og indelukethed og klaustrofobi, hvis man medtænker

billedstrukturen i - og titlen til - billedet "Trapped in Brooklyn Bridge".

Når det er sagt, knytter der sig også en særlig social interaktion og åbenhed til flere af New Yorks centrale områder. Det gælder især udelivet i Central Park og Prospect Park. Men også New Yorks undergrundsstationer

Trapped in Brooklyn Bridge, 130 x 200 cm.

Into the Light II, 120 x 180 cm.

Ground Zero I, 100 x 130 cm.

Ground Zero II, 100x130 cm.

udmærker sig ved en helt særlig poesi, der rummer en næsten klassisk ro af Eckersbergske dimensioner, især tidligt om morgenen før rush hour.

Det kan man forvisse sig om ved at kigge på billederne med titlen "Into the Light". Her får lyset, der falder ned på gulvet under de tre søjlebuer, et næsten guddommeligt skær

i kraft af den gule farve, der står i kontrast til den turkise azurblå, som breder sig i resten af billedet. Ikke det værste sted at opholde sig som hjemløs.

I billederne "Ground Zero I" og "Ground Zero II" forvandles byrummet til en scene for re- og dekonstruktion. I begge billeder følger man en lille gruppe af mennesker og deres

blikke, som er rettet mod genopbygningen af Ground Zero-området. Motivisk tematiserer billederne turistens nyfiken og voyeuristiske afstand til ruinerne af de kollapsede tvillingetårne, men også et håb om en ny begyndelse i kraft af de mange kraner og stilladser i billedernes baggrund. Farverne i billederne, især den røde der lægger sig som en stor opak

Cover up the rain, 100x130 cm.

plamage omkring baggrundens bygninger, kommer derimod snarere til at virke som en symbolsk påmindelse om det traume, som 9/11-angrebet var og er for den amerikanske befolkning.

Storbyrummet som en apokalyptisk vision.

Fluks og stilstand

Billedserien "NYC in Colors" finder sin værdige afrunding i billedet "Memento Mori",

(ses på forsiden) hvor alle de forskellige tråde og temaer fra New York City synes at løbe sammen i en slags kondenseret enkelhed. Billedet forestiller Mr. Cool iført hvide sneakers og bredskygget hat. Han sidder alene på en bæk på en undergrundsperron, alt imens et tog suser forbi og et flosset amerikanske flag sitrer i luften over ham. Er New York materialiseringen af den amerikanske drøm? Er storbyens fluks og evige bevægelse livets mening? Billedet synes at være formet som en meditativ kontemplation over den menneskelige storbyeksistens. Tag den med ro, lad livet fare – og fang det, hvis du kan!

Jørgen Holdt Eriksen, kunsthistoriker

Horn-Andersens pardans

Fotografen Lars Horn og maleren Henrik Juhl Andersen har kendt hinanden gennem mange år. I de senere år har de udfordret hinanden i nogle spændende projekter, hvor fotografiet og maleriet mødes i det samme værk, idet Lars Horn har leveret fotografiet, og Henrik Juhl Andersen har efterfølgende bemalet dette foto.

Det gælder bl.a. fotos fra Nepal og nu i den sidste serie med fotos fra New York. Siden fotografiets opfindelse i starten af 1800 tallet har der eksisteret et særligt had-kærlighedsforhold mellem fotografiet og maleriet.

Mange kunstnere tog det hurtigt til sig som et glimrende værktøj til at fastholde detaljer i f.eks. portrætter, som man så sidenhen i atelieret kunne bruge som huskestof. Fotografiet blev primært opfattet som et teknisk værktøj, og fotografierne blev ikke betragtet som kunst

Pen Station, 100x130 cm.

på lige fod med maleri og skulptur.

Langt op i tiden blev det blandt mange fagfolk opfattet som snyd at bruge fotos i arbejdsprocessen med maleriet. Med fotorealismen

i 1960'erne og 70'erne blev forvirringen total hos mange kunstsolkere og kunsthistorikere, for malerierne lignede tilsyneladende fuldstændig fotografier i deres kølige og super-

detaljerede skildring af arkitekturen i storbyer eller kæmpestore udpenslede portrætter. Men det var rigtige malerier og flot håndværk, men altså med fotografiets enøjede syn på verden. Et syn, som man nemt kan forledes til at tro, er menneskets måde at se verden på.

Med de digitale medier har fotografiet vundet indpas overalt og brolagt hele verden med hurtige fotos, medens de langsommelige og teknisk krævende medier som maleriet og de øvrige traditionelle kunstarter har fundet deres mere tilbagetrukne plads i kunstens reservat forbeholdt museer, gallerier og kræsne samlere.

Det er således noget af en særlig omgang vild med kunst/virkelighed, når Horn og Andersen sætter hinanden stævne i deres egen form for pardans.

Horn kaster sig ud i storbyen New York og fanger impulsivt motiverne. Det er skarpe, detaljerede fotos fra New Yorks voldsomme

Break, 100 x 130 cm.

storbyverden, hvor arkitektoniske ikoner betragtes fra frooperspektiv gennem et svimlende fotografisk blik.

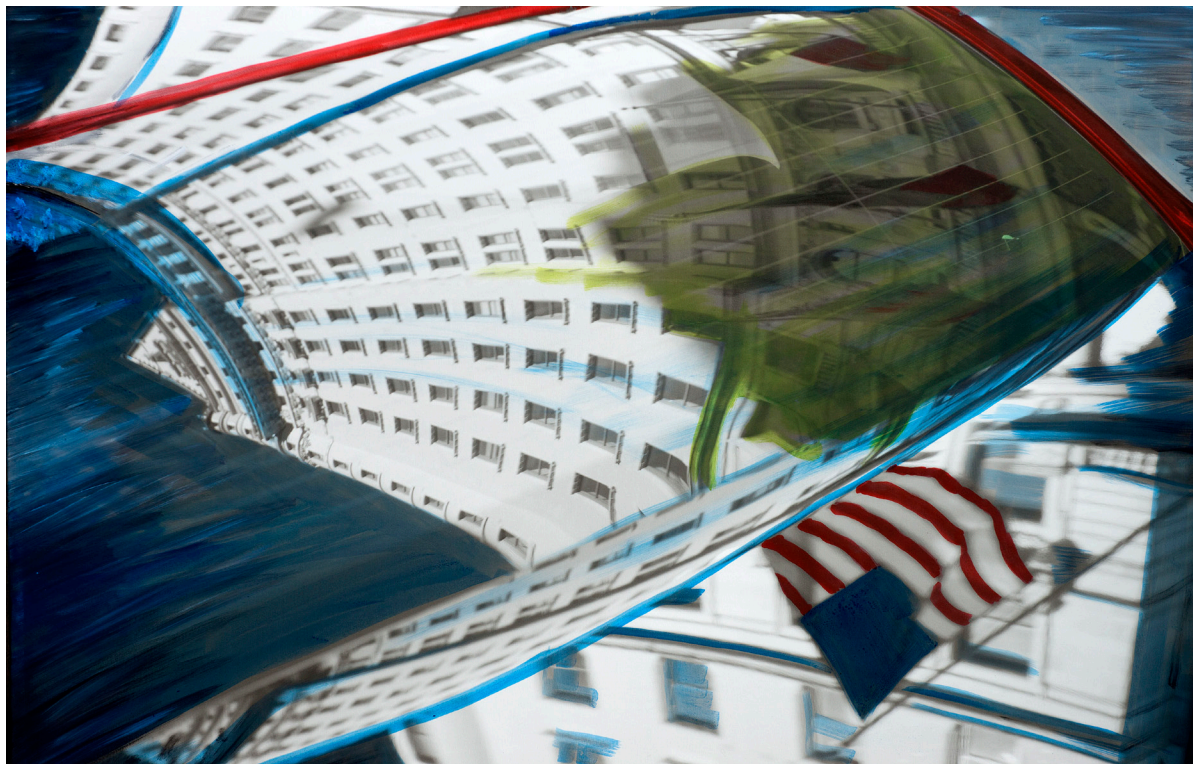
Det kan også være steder omkring Central Park, hvor tempoet er et andet, og arkitekturen bliver talende. Eller som når han søger ned i subwayen og fanger passagerne inde-sluttet i deres egen mentale verden.

Andersen har været med i den svære udvælgelsesproces blandt de flere tusind fotos til

den videre bearbejdning. De udvalgte fotos er så overført til lærred, og i sort-hvid print tager maleren så over med bemaling med tusch og acrylfarver.

Pardansen begynder, og det er en svær balancegang mellem at føre og blive ført.

Fotografierne sætter dagsordenen og angiver den faste grafiske rytme. Andersen, som aldrig har været i New York, har mange muligheder for at fremhæve og skabe stemninger

Plaza Hotel in mirrors horizontal, 130 x 200 cm.

via pensler og farver.

Han er den menneskelige faktor med de søgende og uperfekte bemalinger. Ja, han kan i den mest ekstreme udgave helt overmale og udlette det underliggende fotografi.

Som udgangspunkt kan det have mindelser

til de gamle kolorerede fotos, som vi kender fra gamle postkort. Men her var opgaven at give illusionen af en "rigtig farveverden".

Hos Horn og Andersen er de to medier - fotografiet og maleriet - begge tilstede i det samme værk, og man fornemmer tydeligt

samspillet eller modspillet mellem ikke bare to medier, men også to meget forskellige temperamenter, som her fortsætter deres menings-udveksling i billedform.

*Søren Elgaard
billedkunstner og kunsthistoriker*

Foto: Lars Horn

Udstillinger:

Juli, 2013: Børghlum
Kloster (foto)
September, 2013:
Musikhuset, Aarhus
November, 2013: Arena
Nord, Frederikshavn
Galleri V58, Aarhus:
Vinter 2013/14
Sommer 2014
Urban 2014
Vinter 2014/15

Kontakt:

Lars Horn:
www.baghuset.dk,
lars@baghuset.dk
+45 22 13 11 44.

Henrik Juhl Andersen:
www.hvidbjoern.dk
hvidbjoern@gmail.com
+45 21 63 75 05

Forside: Memento Mori,
130 x 200 cm

Bagside: Taxi 8Y34,
100 x 130 cm

Henrik Juhl Andersen:

Født 1963 i Aalborg.
Cand. mag. i kunsthistorie
og historie fra Aarhus
Universitet 1995.

Lektor ved Aalborg
Katedralskole i billedkunst,
design og historie siden
1996.

Billedkunstner under
pseudonymet Hvidbojern.
Debut Galleri Brask,
København. 1989.

Forfatter til bla. "Edvard
Weie og Symbolismen",
Aarhus Universitetsforlag
2001 og "Panorama.

Landskaber i kunsten
fra middelalderen til vor
tid", Systime 2005 samt
ekstern redaktør samme
sted.

Bestyrelsesmedlem, kursus-
arrangør og formand for
GLB&D, Gymnasiets Lærere
i Billedkunst og Design,
1999-2007.

Foto: Nikolaj Horn

Lars Horn:

Født 1963 i Nørresundby.
Uddannet photojournalist og artphoto-

grapher fra St. Cloud State University,
Minnesota, USA.
Har været ansat ved Vendsyssel Tidende

og ugebladet Ude & Hjemme. Har siden
1990 været freelance pressefotograf
i Baghuset Pressefoto, Aalborg.

